

Přežíváme díky naději: Podpora lidí zasažených zemětřesením v Turecku

2.3.2023 - | Člověk v tísni

Představte si dům nakloněný na bok, jehož základy trčí vzhůru jako špička ledovce, nebo balkon z druhého patra zřícený na úroveň ulice, patro pod ním rozdrčené na placku. Nebo dům, jehož jedna strana se utrhla a obývací pokoj zůstal odkrytý, růžové pohovky jsou stále na svém místě, krajkové záclony se pohybují ve větru.

Přispějte do sbírky SOS zemětřesení Sýrie a Turecko

To jsou aktuální scenérie tureckých měst Pazarcık a Gölbasi. Někteří obyvatelé tu jen mlčky bloumají v šoku, někteří nosí elektrické ohřívače a pytle s oblečením do stanů, kde žijí, a jiní se ptají, kdy dorazí další dodávka pomoci. Nikdo nemůže uvěřit tomu, co se stalo.

Pazarcık a Gölbasi (ležící několik kilometrů dál na západ), byly zemětřesením těžce zasaženy. Stovky budov se zcela zřítily, jiné jsou natolik poškozené, že budou muset být zbourány. Mnoho přeživších obyvatel Pazarcıku (přesný počet mrtvých zatím není známý) obývá tábor s 500 stany v parku na okraji města. Jsou tam všichni – staří i mladí, bohatí i chudí.

Život ve stanu

V táboře jsme se seznámili s Feride*. Pochází ze Švédska, což prozrazují její výrazně modré oči, ale svého manžela potkala v Turecku, kde se před časem usadila.

Založili rodinu, měli domov, přátele a sousedy. Desítky let budovali společný život, který zničilo zemětřesení trvající pouhých 81 sekund.

"Ted' jsme tady, v tomhle stanu. Žádná slova, nic. Žádné peníze, nic. Čekáme, až se život změní," říká.

Vypadá to, že si Feride klade otázku – co teď? Jak znovu vybudovat život poté, co v jediném okamžiku zmizel? Když šla Feride 5. února večer spát, netušila, že než vyjde slunce, její život se navždy změní. Pro obyvatele Pazarcıku a Gölbasi je těžké se s novou realitou vyrovnat. Atmosféra je napjatá, lidé se neobviňují navzájem, ale jsou v šoku z velikosti ztrát.

"Slyším, jak se lidé v táboře ráno i večer hádají. Je to tu opravdu těžké, protože někdy jsou v jednom stanu dvě rodiny. Lidé jsou ve velmi vypjaté situaci," říká Feride. "Je to těžké, ale co můžeme dělat?" dodává.

Nikdo v táboře neví, jak dlouho tu budou muset zůstat. Mohou to být týdny, měsíce, ale i déle. Dodávky pomoci jim alespoň pomáhají zmírnit utrpení. Před několika dny dorazil čerstvý chléb a organizace IDD (İnsana Değer Derneği) rozdávala lidem hygienické balíčky, které jsme sem dopravili. Zavedla se tu elektřina a – jak Feride doufá – brzy bude i tekoucí voda.

Jsou to jen malé krůčky, cesta k obnově života, který se budoval roky je dlouhá. Ale Feride a mnoho dalších lidí v tomto táboře hledají způsoby, jak se vyrovnat se ztrátou, zatímco čekají, až se život změní.

"Je důležité udržet se v pohybu. Sbíráme dříví, stojíme ve frontě na jídlo nebo sbíráme, co se dá, což nám pomáhá se trochu uvolnit. Když člověk nechodí a jen sedí a přemýšlí, je to těžké," dodává.

"Přišli jsme o všechno. Důležité ale je, že mám manžela a děti. Na ničem jiném nezáleží. Přežijeme - přežíváme díky naději," říká Feride.

"Nebude to takhle napořád," řekl její manžel, "zlepší se to. Jen musíme ještě chvíli vydržet."

Pomoc Člověk v tísní a IDD

V Turecku se IDD, díky podpoře od Člověka v tísní, podařilo dodat stovky hygienických balíčků, ponožek, ohřívačů, solárních lamp a bojlerů na vodu do obcí Adiyaman a Kahramanmaras, kde byly rozdány lidem zasaženým zemětřesením.

IDD bude s pomocí Člověka v tísní pokračovat v poskytování podpory v zasažených oblastech na jihu Turecka.

<https://www.clovekvtisni.cz/prezivame-diky-nadeji-podpora-lidi-zasazenych-zemetresenim-v-turecku-10081gp>